

Kādā kristiešu dievkalpojumā daudzi jauni vīri atsaucās aicinājumam atdot savas dzīves Kristum un izpaust savu apņēmtību simtiem cilvēku priekšā. Pēc sapulces, kad visi bija aizgājuši, pie vadītāja pienāca kāds cilvēks un gribēja parunāt. „**Es arī gribēju visiem parādīt savu lēmumu,**” viņš teica, „**taču baidījos, ka varētu kādreiz ciest neveiksmi.**” Tad vadītājs paņēma viņu pie rokas un palīdzēja lūgt nodošanās lūgšanu, jo jaunais cilvēks nebija sapratis vienu patiesību.

Čempioni ir nevis tie, kas nekad necieš neveiksmes, bet tie, kas nekad nepadodas.

Bailes no neveiksmes nav attaisnojums nodošanās trūkumam. Katrs var ciest neveiksmi un zaudēt, taču čempions turpina dzīties pēc mērķa. Vīriešiem patīk uzvarētāji. Viņi grib būt kopā ar uzvarētājiem. Vīrieši atšķirot avīzi uzreiz meklē sporta lappusi, jo tur ir rakstīts par uzvarētājiem, kamēr pirmā lapa parasti ir veltīta zaudētājiem.

Tūkstošiem latu tiek tērēti reklāmas nolūkos, lai, izmantojot uzvarētājus, piesaistītu pircējus precei. Tu redzi uzvarētājus pārdodam apdrošināšanu, dzerot ūdeni, ēdot kādus ēdienus, braucot ar mašīnu; tu redzi viņu vārdus uz korpēm, apģērba gabaliem un sporta precēm. Tādejādi viņi saka: „Nopērc šo precī, ja gribi būt par uzvarētāju.” Muļķīgi, vai ne? Taču ko mēs darām? Pērkam. Kāpēc? Mums patīk uzvarētāji!

Olimpiskajās spēlēs atšķirību starp pirmo un otro vietu, zeltu un sudrabu, mēra milimetra simtdaļās un sekundes tūkstošdaļās. Tu vari būt elpas vilciena attālumā no uzvaras un tomēr neuzvarēt. Čempions ir īstais cilvēks īstajā vietā un īstajā laikā. Īstais brīdis ir ļoti būtisks.

Kopš laiku iesākuma Dievs iedarbināja mūžīgu pulksteni, lai tu kļūtu par čempionu priekš Viņa. Ja tu neatstāsi bailes no neveiksmes, citu grēkus un pagātnes kļūdas, tās neļaus tev kļūt par čempionu. **Par čempioniem kļūst nevis dzimst.** Daudzi čempioni ir savulaik dzimuši ar nopietniem fiziskiem trūkumiem, taču, cenšoties tos pārvarēt, viņi atrod spēku neatkāpties, kamēr ir pārspējuši pat tos, kuriem nekādu trūkumu nav. Čempioni ir cilvēki, kuros drosme ir kļuvusi redzama.

Sportistam, zemniekam un karavīram – visiem ir savs veids kā uzvarēt. Katrs no viņiem vai nu trenējas, vai ar zemi, vai vingrinās personīgi un

tad izrāda savas spējas publiski. **Tas ko tu dari vienatnē, nosaka, vai tu uzvarēsi vai zaudēsi.** Visi viņi zina, kādu cenu vajag maksāt, lai uzvarētu. Tev arī tā ir jāzina. **Bez sāpēm nav uzvaras.** Glēvie nekad neuzvar. Viņi sāk labi, bet netiek līdz finišam. Labs izskats uz starta līnijas neko nenožīmē. Labs izskats pie finiša līnijas nožīmē visu. Neuztraucies par varbūt ne pārāk izskatīgo startu.

Tu vari izdarīt lēmumu, taču apņemšanās palīdzēs to piepildīt. Tā tu kļūsti par čempionu, par Dieva „čempionu komandas” dalībnieku.

Keisijs Trīts bija pusaudzis, kas savas jaunības dienas pavadīja uz ielas, ieslīgstot narkotiku postā un beigās nonākot rehabilitācijas centrā. Viņa padomdevējs pastāstīja Keisijam par Kungu Jēzu Kristu. Keisijs atdeva savu dzīvi Kristum un apņēmas ne vien dzīvot Dievam, bet arī būt tikpat drosmīgs, stāstot par to Kungu savā jaunajā dzīvē, kā viņš savulaik bija dzīvojis grēkā vecajā dzīvē.

Džo bija futbola fanātiķis, sporta entuziasts un dalībnieks. Vairāk par visu viņš vēlējās spēlēt profesionālu futbolu, taču ieslīga narkotikās, seksā un baudās, tā arī nespējot īstenot savu sapni. Taču tad, kādu vakaru viņš dzirdēja pavēli atgriezties no grēkiem un ticēt Kungam Jēzum Kristum. Tā viņš arī izdarīja. Šodien viņš stāsta visiem, ko satiek, ka „īstais kaifs” nav homoseksuālisms, narkotikas un viss, kas ar to saistās. Dzīves piepildījums ir sekošana savas dzīves Kungam un Glābējam Jēzum Kristum.

Ananija no Damaskas dzīvoja taisnu un Dievam veltītu dzīvi, taču mēs redzam viņa vārdu Bībelē tikai sakarā ar vienu lietu, ko viņš paveica. Nevienš neko daudz nezināja par Ananiju, izņemot to Kungu. Kad Dievam vajadzēja kādu, uz ko varētu paļauties, Viņš izvēlējās Ananiju. Vienīgais ko mēs par viņu zinām, ir tas, ka viņš pazina Dieva balsi, dzirdēja to un paklausībā tai gāja un lūdza par redzes atjaunošanu cilvēkam, kurš vēlāk kļuva par apustuli Pāvilu. Īstais cilvēks īstajā vietā.

Tu esi čempionu komandas dalībnieks vai vari par tādu kļūt. Dievs ir aicinājis tevi būt par čempionu. Īstais cilvēks, Dievam noderīgs un dārgs. Neizšķied savu dzīvi. Izvēlies izcilāku dzīvi kopā ar Kristu. Esi Dieva vīrs, kādu Dievs grib tevi redzēt: **DIEVA VĪRS. ČEMPIONS!**

Par sieviešu kalpošanas apvienību (SKA)

Vienlaicīgi ar baptistu draudžu pirmsākumiem Latvijā, vēstures materiāli min arī pirmās bībelīgi kristītās sievietes – baptistes. Tās bija Anna Gertnere, Marija Kronberga, Katrīna Peterlēvica. Viņas kopā ar citiem devās uz Mēmeli(Klaipēdu), kur jau bija baptistu ļaudis, lai tiktu kristītas. Viņas kā Kristus liecinieces nostājās līdzās mūsu ticības celmlaužiem. Tas bija cariskās Krievijas valdīšanas laiks Latvijā, un kristībām sekoja naudas sodi, pēršana, pat cietums un citas vajāšanas.

Vēlākajos gados, dibinoties draudzēm un mainoties apstākļiem, kristīgu sieviešu kalpošana draudzēs un ārpus tām kļūst daudzveidīgāka un nozīmīgāka.

Baptistu sievietes bijušas aktīvas kora dziedātājas, pianistes, svētdienskolotājas, diakonises, evaņģēlistes, garīgās literatūras tulkotājas.

Par organizētu māsu darba sākumu Latvijā uzskata 1882.gadu, kad nodibinājās māsu pulciņi Rīgas Āgenskalna un Jelgavas draudzēs. Sākumā māsu pulciņos apvienojās tikai precētās sievietes, vēlāk tajos darbojās visa vecuma sievietes ar dažādu ģimenes stāvokli.

Pirmo māsu pulciņu darbības virzieni:

1.Savas kristīgas stājas veidošana; 2.Diakonija, misiona darbs, svētdienskolas darbs, bāriņu aprūpe, sociālā kalpošana; 3.Lūgšanu stundas,

Bībeles studijas; 4.Rokdarbu stundas, māju apmeklējumi; 5.Labdarības pasākumu organizēšana.

Lai varētu sekmīgi veikt iepriekš minēto, bija vajadzīgas zināšanas. Sievietes mācījās gan Latvijā, gan ārzemēs. Īpaši iecienīta bija Hamburgas diakonijas skola Vācijā.

Pirmā Latvijas baptistu draudžu savienības (LBDS) Māsu apvienība dibināta 1929.gadā un tās pirmā vadītāja līdz 1932.gadam ir Lūcija Kronlīna, no 1933.-1944. gadam darbu turpina Otīlija Baštika.

Karš posta draudžu darbu un līdz ar to cieš arī māsu darbs. Arī pēckara padomju varas laiks nav labvēlīgs māsu darbam. Kā jebkura aktivitāte ārpus oficiālā dievkalpojuma arī organizēts māsu darbs ir aizliegts. Aizliegta arī pansionātu, slimnieku u.c. apmeklējumi, jo padomju vara tajā saskata bīstamu iespēju izplatīt Evaņģēlija vēsti. Neskatoties uz šo aizliegumu, māsas ir drosmīgi veikušas individuālu kalpošanu gan pie slimniekiem, gan veco ļaužu aprūpē. Sākoties garīgai atmodai mūsu valstī, pakāpeniski atjaunojas arī māsu darbs.

1992.gadā LBDS tiek atjaunota Māsu apvienība. Šajā gadā tā tika pārdēvēta par sieviešu kalpošanas apvienību (SKA).

Latvijas sieviešu kalpošanas apvienība šogad svin pastāvēšanas 20 gadu jubileju.

20. oktobrī plkst. 11:00 LBDS Sieviešu kalpošanas atjaunošanas 20 gadu jubilejas pasākums “Kristum degoša sirds” Rīgas Āgenskalna baptistu baznīcā. Aicināts ikviens, iepriekš piesakoties pie LBDS SKA sekretāres Ligitas Bodnieces pa tālr. 29105161

SKA vadītāja Elita Lapiņa: Māsu 20 gadu jubilejas pasākuma moto ir “Kristum degoša sirds”. Tas ir arī mans novēlējums mums visām, lai mēs, lūdzot Dievu, izvērtējam savu dzīvi visās tās jomās – ģimenē, darba vietā, kalpošanā draudzē un kur vien esam noliktas – vai visu uzticam Jēzum? Ja mūsu dzīve būs kristocentriska, tad caur mums visur varēs izplatīties Dieva mīlestības spēks, tad katra no mums skaidri sapratīsim savu uzdevumu, kuru Jēzus no mums prasa darīt konkrētā laikā un vietā. Viņš dos gudrību un spēku to paveikt, jo: “Mans spēks nespēkā varens parādās.” (2. Kor. 12:9) Mana karstākā vēlēšanās ir, lai visi mūsu ģimenes locekļi un visas sievietes visā Latvijā pieņemtu Jēzu par savu Kungu un Pestītāju.

Priekules baptistu draudzes māsu pulciņš dibināts 1990.gada 14.oktobrī. Tā vadītāja bija Rita Ķere. Māsu skaits savulaik ir bijis līdz 30. No 1997.gada māsu pulciņa vadītāja ir Inese Jaunzeme. Vēstures lappusēs par šo laiku var lasīt: *...pavisam jauna aktivitāte māsām ir „Māmiņu skola”. Šo aktivitāti Dievs sirdī bija ielicis Guntara Vadoņa dzīvesbiedrei Inetai. Tur kopā pulcējas gan jaunākas, gan sirmākas māmiņas un pat vecmāmiņas. Tās kustīgākās nāk kopā stundu agrāk un vingro, vēlāk piebiedrojas pārējās un tad ir gan sadraudzība, gan nopietnas Bībeles studijas, gan raudāšanas, t.i.lūgšanu brīdis. Sirdi ielīksmo tas, ka šinī skolā piedalās tādas sievietes, kas uz dievnamu nenāk vai nāk ļoti reti.*

2003.gads nāk ar pārmaiņām. I.Jaunzeme pāriet uz luterāņu draudzi un māsu pulciņa vadīšana tiek uzticēta Dzidrai Baumanai, kura to dara līdz šai dienai.

→ 5. novembris – Pasaules Baptistu sieviešu lūgšanu diena

meitiņu, sakārtoja pilnīgi visus apstākļus, lai mani darbi būtu padarīti arī lidojums, lai arī gars, tomēr ārkārtīgi mierīgs un gandrīz vai baudāms.

Tā varētu turpināt un turpināt par Dieva lielajiem darbiem rakstīt un stāstīt, bet tomēr vissvarīgāk ir katram, arī man patiesi apzināties, ka ne mēs ar savām rūpēm kaut olekti pieliksim

mūžam klāt, bet tieši mūsu paļaušanās uz mūsu Kungu palīdzēs mums dzīvot un baudīt, cik tas Kungs ir labs. Protams, velns nāks un sēs mūsos šaubas un nepaļāvību nepārtraukti, jo viņam nav izdevīgi, ka mēs varam būt laimīgi Dieva bērni, bet lai kādas situācijas, lai kādi kāpumi un kritumi, Dieva žēlastība ir mūžīga un jauna ik dienas!

AA

Kāda ir jūsu parastā pašsajūta, pamostoties pirms kārtējās darba dienas, sevišķi, ja tā ir pirmdienā?

Vai jūs esat entuziasma pārpilni, gaidot kādas iespējas un izaicinājumus diena nesīs? Vai arī jūs pārņem dusmas, jo vēlaties, kaut varētu atgriezties gultā, cieši apsegties un aizmirst par iešanu uz darbu pilnībā?

Ja jums no šiem diviem tuvāks ir negatīvais, tad tam varētu būt vairāki iemesli: termiņi, kuros jums ir jāiekļaujas, var likties nospiedoši; jums varētu būt nopietni konflikti ar priekšniekiem vai kolēģiem; jūs varbūt neesat piemēroti darbam, ko no jums prasa; vai arī darbs, ko jūs darāt, var būt kļuvis apnicīgs, un rutīna var šķist pārāk liela, liekot jums justies garlaikotam, darboties bez iedvesmas, tā vietā, lai būtu kāri uz darbiem un enerģiski.

Iemesli nepatīkami pret darbu varētu būt arī daudzi citi, taču prāts pats par sevi var būt galvenais iemesls: tā attieksme, kādu jūs sev atļaujiet just pret darbu un darbavietu. Lai gan mēs nespējam vienmēr mainīt savus apkārtējos apstākļus, mēs toties varam izvēlēties savu attieksmi pret apkārtējiem apstākļiem.

Man patīk no rīta mosties – dažreiz, pirms es izlienu no gultas, es klusi atkārtāju savu mīļāko Bībeles pantu: “Šī ir tā diena, ko Tas Kungs devis: priecāsimies un līksmosimies šīnī dienā” (Ps. 118: 24). Ja es patiesi ticu, ka Dievs man ir vēlējis dot jaunas pieredzes, iespēju un neparedzētu

/Vienkārši par būtisko Roberts Dž. Tamasi/
satikšanos pilnu dienu, tad es varu no rīta mosties ar optimistisku un cerīgu skatījumu.

Pirms apmēram sešiem gadiem, pēc veiksmīgas sirds operācijas pārciešanas, es apņēmos katru dienu uztvert kā “dāvanu”. Nevienam no mums rītdiena nav garantēta, taču kaut kā tk nozīmīga pārvarēšanai ir nopietna ietekme uz mums. Kamēr es saprotu, ka ne katra diena būs tāda, ko varētu izbaudīt vai saukt par vieglu, ka, ja Dievs man to ir devis, tad tam jābūt arī labam iemeslam, es esmu gatavs piedzīvot jelko, ko diena piedāvās.

Šeit ir daži principi no Svētajiem Rakstiem, ko apdomāt pirms jaunas dienas sākuma:

Attiecies pret katru dienu kā pret iespēju, nevis saistību. Teiciens vēsta: “Mūsu dienas ir skaitītas.” Tāpēc mums vajadzētu novērtēt to, kas mums ir, un mums atvēlēto laiku izmantot labi, lietderīgi un gudri. **“Māci mums mūsu dienas tā skaitīt, ka mēs gudru sirdi dabūjam”** (Ps. 90:12).

Aizpildi dienu, pirms tā ir zudusi. Viena lieta, kas mums visiem ir kopīga, ir laiks. Un mēs to nevaram ietaupīt, lai varētu izmantot citā dienā. Kā viena stunda ir pagājusi, tā ir neglābjami pazaudēta, un mums vajadzētu izdomāt, kā no tās gūt vislielāko labumu. **“Tad nu raugieties nopietni uz to, kā dzīvojat: nevis kā negudri, bet kā gudri; izmantojiet laiku, jo šīs dienas ir ļaunas”** (Ef. 5:15,16).

Dzimšanas dienu svin:

- 1.10. - Aigars Dārznieks
- 4.10. - Mirdza Saule
- 5.10. - Sarma Cērpa
- 5.10. – Gīta Ķere
- 18.10. - Elīna Roga
- 26.10. - Ilmārs Arājs – 70 gadu jubileja
- 26.10. – Judīte Šļioncka
- 26.10. - Svetlana Šildere – 40 gadu jubileja
- 30.10. - Dzintra Liekniņa

Nomira reiz cilvēks un viņa suns lielās bēdās sekoja savam saimniekam. Debesīs abas dvēseles satikās pie kādiem vārtiem, uz kuriem - gandrīz kā zemes dzīvē – rakstīts: *Ar suņiem ieeja aizliegta.* Cilvēks devās tālāk. Redz - vēl vieni vārti, bez uzrakstiem un pavērti. Blakus sēž vecs vīrelis. Cilvēks kautrīgi vaicā - Es esmu kopā ar savu suni, vai drīkstu ieiet? Vīrs atbild - Protams, jo šeit ir paradīze. Cilvēks atļaujas pajautāt -Bet kas bija tie iepriekšējie vārti? Un saņem atbildi - Tā bija elle, līdz paradīzei atnāk tie, kuri nepamet savus draugus

Paldies visiem palīgiem! zentasvara50@inbox.lv
mob.t.26801575